

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۱۰

احسان الله ارينزی

افریقا

(قسمت نود و دوم)

توگو Togo

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: اقتصاد کوچک توگو بالای زراعت معیشتی و تجارتی استوار است که برای 65% مردم کار فراهم نموده است. ککو، قهوه و پنبه 40% عواید صادراتی توگو را فراهم میکنند که پنبه در میان آنها اهمیت زیاد است. در حالت شرایط نورمال حاصلات بدست آمده از زراعت، مواد خوراکی مورد نیاز کشور را فراهم نموده میتواند؛ اما گاهی این مواد خوراکی کفاف نه نموده و ضرورت موجود از طریق واردات تکافو میگردد.

توگو از جمله کشورهای مهم صادر کننده فاسفیت در جهان شمرده میشود. دولت توگو طی دو دهه گذشته بسیار سرمایه گذاری نموده، تا استخراج، پروسس و صدور فاسفیت را زیاد ساخته و بدین ترتیب زمینه استخدام یکتعداد زیاد جوانان کشور را فراهم سازد.

طی چند سال گذشته دولت یکمقدار زیاد تشبثات خود را به سکتور خصوصی واگذار کرد. خدمات مالی دولت بیشتر در چوکات قانون تنظیم گردید، سهولت های اداری، حقوقی و قانونی برای سرمایه گذاری داخلی و خارجی افزایش یافت و اقدامات تشویق کننده برای امور اداری در نظر گرفته شد.

تولید ناخالص داخلی GDP: 25.75 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 6.41%.

عاید سرانه سالانه: \$ 2800.

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 18.1%، صنعت 20.2% و خدمات 51.7% (2023).

انفلاسیون: 5.5% (2023).

نیروی کار: 3.34 میلیون نفر (2024). زراعت 65%، صنعت 5% و خدمات 30% (1998).

نرخ بیکاری: 1.9% (2024).

زندگی زیر خط فقر: 45.5% (2018).

بودجه: عواید 1.43 بلیون \$ و مصارف 1.32 بلیون \$ (2022).

صنعت: استخراج و پروسس فاسفیت، تولید و پروسس، نوشابه ها و مواد خوراکی، تصفیه تیل، منسوجات، سمنت، چوب، موبل و فرنیچر، صابون و مصنوعات دستی.

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 6.74% (2023).

تولید برق: 210000 kW (2020). از تیل 82.2%، از انرژی آفتابی 0.6% و از آب 17.2% (2020).

مصرف برق: 1.18 بلیون kWh (2019)،

صادرات برق: 118 میلیون kWh،

واردات برق: 963 میلیون kWh،

تولید تیل خام: صفر بیرل - روز (2021)،

ذخیره تیل: صفر بیرل (اول جنوری - 2021)،

مصرف تیل: 10000 بیرل - روز (2019)،

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

واردات تیل: 10100 بیرل - روز،
تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)،
مصرف گاز: صفر متر مکعب - سال (2020)،
ذخیره گاز: صفر متر مکعب (اول جنوری - 2021).
زراعت: 67.4% زمین های توگو کشت میشود که 45.2% آن تحت زرع بوده و 22.2% آن را چراگاه ها تشکیل میدهد. 4.9% زمین های توگو را جنگلات و 27.7% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موازی 70km² زمین توگو کشت میشود. 65% مردم این کشور در عرصه زراعت و جنگلداری مصروف کار اند و 28.8% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. قهوه، ککو، پنبه، برنج، خرما، جواری، ارزن، کنجد، چوب، گوشت، لبنیات، تخم و علوفه از محصولات مهم زراعتی و مالداري این کشور به شمار میروند.
مالداري: توگو بعلت داشتن چراگاه های وسیع جای مناسب برای مالداري میباشد. بز 5 ملیون، گوسفند 1.88 ملیون، 644000 خوک، 310000 گاو و مرغ 30.7 ملیون قطعه و هر سال بطور اوسط 28000 تن ماهی در توگو صید میشود.
معادن: فاسفیت (چهارمین کشور جهان)، سنگ آهن، بوکسیت، کرومیت، گرافیت، منگنیز، مرمر و طلا.
صادرات: به ارزش مجموعی 1.72 بلیون \$ (2020).
فاسفیت، پنبه، قهوه، ککو، منگنیز، طلا، بوکسیت و صدور دوباره بعضی اموال وارداتی.
شرکای بزرگ تجارتي: امارات متحده عربی 40%، هند 13%، انگولا 13%، بورکینافاسو 4% و ساحل عاج 3% (2023).
واردات: به ارزش مجموعی 2.38 بلیون \$ (2020).
ماشین آلات، وسایط نقلیه، پرزه جات، تیل و مشتقات، انرژی برق و وسایل برقی، ادویه و مواد طبی، مواد کیمیاوی، منسوجات، اشیای استهلاکی، اسلحه و مهمات، مواد خوراکی و تنباکو.
شرکای بزرگ تجارتي: چین 26%، هند 26%، بلجیم 6%، هالند 6% و امارات متحده عربی 3% (2023).
قروض خارجی: 1.92 بلیون \$ (31 دسمبر - 2023).
واحد پولی: فرانک توگو (XOF) Communaute Financiere Africaine francs
یک دالر امریکایی = 558.38 فرانک توگو (30 جون 2025).
سال مالی: عیسوی (گریگوری)
سیستم وزنی: متریک و اوزان محلی.
ترانسپورت: توگو 568km خط آهن، 9951km سرک (1794km پخته و 8157km خامه)، 50km راه آبی داخلی، 62km پایپ لاین برای انتقال گاز طبیعی و 411 کشتی تجارتي (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

□

1	Bulk Carrier	کشتی های بزرگ
9	Container ship	کانتینر
265	General Cargo	کارگوی عمومی
56	Oil Tanker	تانکر مواد نفتی
80	Others	سایرین

□

خامه 6	پخته 2	میدانهای هوایی: مجموعاً 8 (2021)
-	2	رنوی از 2438m تا 3047m
4	-	رنوی از 914m تا 1523m
2	-	رنوی کوتاه تر از 914m

میدان های هلیکوپتر: 6 (2020).
Asky Airlines یگانه شرکت خدمات مسافربری، چارتر و کارگوی جمهوری توگو است که در حال حاضر به 23 میدان در داخل، منطقه و اروپا پرواز دارد که در سال 2020 با 8 بال طیاره 566000 مسافر و 10.90

ملیون mt-km مال التجارة را انتقال نموده است. 29100 موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: لومه Lome، کتا Keta، کپمی Kpeme و انشیو.

مخابرات: کود تلفون (00228). تعداد تلفون های دیجتل 67000 و همراه 7.05 ملیون (2023). توگو برای ارتباطات داخلی خود مایکرویف، وایر، تلفون همراه و انترنت دارد. سه شرکت خصوصی عرضه کننده خدمات همراه و IT درین کشور فعال هستند. سکتور مخابرات در ساختار تولید ناخالص داخلی توگو 8% سهم دارد و تعداد مشترکین تلفون های همراه و مشتریان انترنت هر روز بیشتر میشود. کیبل زیر آبی WACS که از ساحل توگو میگذرد، این کشور را با کشورهای عرب افریقا و پرتگال وصل نموده که از آنجا با کل جهان ارتباط گرفته میتواند. توگو برای ماهواره انتلسات بحر اتلس در خاک خود یک سنتیشن زمینی دارد.

رسانه ها: قانون اساسی رسانه های توگو، آزادی بیان، عقیده رسانه ها و تظاهرات را به رسمیت میشناسد. دولت تاهنوز درین عرصه پیشتاز است، اما سکتور خصوصی نیز هر سال به سهم خود افزوده میرود. دولت یک رادیو تلویزیون سراسری با چند فرستنده در 4 شهر کلان دارد. سکتور خصوصی 5 کانال تلویزیونی و 36 رادیوی FM دارد. درین کشور اتحادیه های صنعتی و شوراهای مردم نیز 12 مرکز نشرات رادیویی دارند. مردم توگو برنامه های شبکه های تلویزیونی خارجی را از طریق کیبل، ماهواره و انترنت دریافت نموده میتوانند. رادیوها و تلویزیون های توگو به زبان های انگلیسی، فرانسوی، ریوه، مینا و کوتوکوی نشرات دارند.

□

شرح وسایل انتشاراتی موجی در توگو (2021)			
مراکز نشرات رادیویی	AM = 1 و FM = 47	کل تعداد رادیو	2.3 ملیون
مراکز نشرات تلویزیونی	6	کل تعداد TV	2.1 ملیون

کود انترنت: tg.

مشترکین انترنت: 2.53 ملیون. 37% مردم (2023).

انکشاف اجتماعی: توگو بحساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه از جمله کشورهای در حال انکشاف جهان و افریقا بحساب میشود. به اساس معلومات 2023 – CIA World Factbook هر توگویی سالانه بطور متوسط \$ 2800 عاید دارد که حدود 6 - 7 بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است.

66.5% مردم توگو بالای 15 سال (مردان 80% و زنان 55.1%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 6-15 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 10 سال درس میخوانند، 94% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، که یکی از بلندترین ها در کل افریقا بحساب میرود. دولت 4.1% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و با سکتور خصوصی میکوشند تا برای کودکان و جوانان کشور، زمینه تعلیم و تربیه خوب و عالی را فراهم سازند.

تعلیم و تربیه در توگو از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان تقریباً الزامی و رایگان نیست.

مکاتب ابتداییه 6 سال (7-12 ساله) است که عمدتاً توسط دولت بعضاً توسط موسسات مسیحی و اسلامی اداره میشود. اگر چه تحصیل در مکاتب دولتی رایگان است، اما والدین شهری برای امتحانات فیس میپردازند. لیسه ها نیز 6 سال است که دروس آن از روی مودل های فرانسه کاپی شده و کیفیت آن در مراکز شهرها خوب است. مکاتب فنی و مسلکی 2 - 3 ساله اند که از طرف موسسات کمکی خارجی و یا مراجع دینی مسیحی یا اسلامی تدریس و اداره میشوند.

پوهنتون لومه مهم ترین موسسه تعلیمی عالی این کشور است که در سال 1970 بنام پوهنتون بینین تاسیس شده بود. این پوهنتون در حال حاضر 9000 محصل دارد که در فاکولته های اداره عامه، مهندسی، پلان گذاری، انجینری، برق و ماشین و طب تدریس میشوند. توگو 11 موسسه تحصیلات عالی خصوصی نیز دارد.

□

شرح مراکز تعلیمی توگو (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار

د پانو شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

مکاتب ابتدائی	2340	1400000	46700
لیسه ها	1916	1150000	38400
مکاتب فنی و مسلکی	60	36000	2500
تحصیلات عالی	8	26000	1750

توگو 8 روزنامه سراسری و منطقوی دارد که Carrefour و Togo-Presse از مهم ترین آنهاست. توگو حدود 90 هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد که 85% آن به لسان های محلی و مابقی به انگلیسی و فرانسوی نشرات دارند. هر سال بطور متوسط 470 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخیلی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 0.8Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند.

محیط زیست توگو بعلت وزش باد های همیشگی، گرد و خاک، حکومتداری ضعیف و سطح پایین آگاهی عامه، زیان دیده است. توجه به صحت عامه نیز درین کشور بخاطر ضعف بودجه دولتی و کمبود کادر های فنی و مسلکی نیر در خور توجه نیست و بیمه های وجود ندارد که با مستمندان و نیازمندان در اوقات مریضی، پیری، بیکاری، معلولیت، تقاعد و مرگ کمک کند.

دولت توگو 6% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2020)، افزایش سالانه نفوس 2.48% است (2022) که در دنیا درجه بیست و چهارم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 41.19 نفر میمیرند که در دنیا سی و یکم میشود، عمر وسطی مردم به 71.36 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 4.23 طفل دنیا می آورد که در دنیا جایگاه بیست و پنجم را دارد، 15.2% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 93.8% مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، 81.9% تشنابها صحتی و عصری اند، HIV/AIDS قبلاً درین کشور زیاد بود و نرخ شیوع آن نیز خاصاً در بین جوانان سرعت داشت. این نرخ طی ده سال گذشته بخاطر کار برای آگاهی بهتر عامه و گنجاندن کتاب ایدز در نصاب تعلیمی جوانان کاهش یافته است. در توگو در 100000 نفر 65 نفر توپرکلوز دارند.

اگر چه قانون اساسی توگو حقوق زنان را با مردان یکسان میداند، اما بخاطر حاکمیت قدیمی ذهنیت قبیلوی، فقر و ناداری، پابندی به رسم و رواج و ضعف حاکمیت قانون حقوق زنان مراعات نمی شود و زنان از گاهواره تا گور با مشکلات زیادی، دست به گریبان میباشند.

در توگو به هر 4.15 نفر یک TV، به 3.2 نفر یک رادیو، به 30 متعلم یک معلم، به 20 محصل یک استاد، به هر 100 نفر یک تلفون دیجیتال، به هر نفر 0.7 تلفون همراه، به 12500 نفر یک داکتر عمومی و به 1430 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 43% مردم برق (شهری 77% و دهاتی 19%) و 37% انترنت دارند.

قوای مسلح: قوای زمینی، قوای بحری، قوای هوایی و ژاندارم.

سن خدمت عسکری: 18 سالگی، مدت خدمت 2 سال، جبری و داوطلبانه هر دو،

سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 2.2% (2024).

منازعات منطقوی: بینین در سال 2001 اعتراض نمود که گویا توگو علایم سرحدی را تغییر داده است. یک هیات مشترک هر دو کشور کار میکند تا بعد از یک سروی و نقشه برداری مجدد به این منازعه یک راه حل پیدا کنند.

در سال 2017 بند آبی Adjrala افتتاح شد، که با موافقه توگو و بینین روی دریای Mona، به کمک یک بانک چینی اعمار شده و نفع آن به هر دو کشور خواهد رسید.

مواد مخدر: توگو راه قاچاقبران هیرویین و کوکائین نایجیریا است؛ بنظر میرسد که یک مقدار پول سیاه کاروبار مواد مخدر منطقه، در بانک ها و بازار های توگو به پول سفید تبدیل میشود.

تاریخ: مردم منسوب به قبیله ایوه Ewe که در حال حاضر در مناطق غربی توگو زنده گی میکنند، از قرن 12 تا 14 از گانا و نایجیریا و از راه کناره های دریای نایجیر بخاک کنونی توگو مهاجرت نموده و در مناطق جنوبی توگو امروزی مسکن گزین شده اند. همزمان با آن طایفه داگومبا در سرزمین سرسبز شمال توگو جابجا شد و یک نظام کوچک شاهی را بمیان آورد. در همان سال ها و سده ها یک عده تاجران از کانگو به این سرزمین سفر کرده بودند. دریانوردان پرتگالی نخستین اروپایی های بودند که در سال 1481 این سرزمین را شناختند و فرانسویها در سال 1621 برای ایجاد مناطق مسکونی در توگو دست به کار شده بودند.

توگو یکی از کشورهای است که سوداگران پرتگالی، ایتالوی و فرانسوی برده فروشی را در آن آغاز کردند. این بازارها طی دو صد سال آنقدر گرم شد که این منطقه را بنام ساحل برده ها یاد میکردند؛ جرمنی که ازین عواید فراوان منفعت میبرد، در سال 1886 به این منطقه حمله ور شد و توگو را همراه با بعضی مناطق کشور امروزی گانا تصرف نمود و دست های سایر سوداگران اروپایی را از آن جاها کوتاه ساخت.

در سال 1914 طی سالهای جنگ جهانی اول، سربازان جرمنی در برابر حملات فرانسه و برتانیا شکست خورد و خاک توگو تحت کنترل آنان قرار گرفت. فرانسه و برتانیا پس از گذشت مدتی زمانی، خاک توگو را به دو حصه فرانسوی و برتانوی تقسیم کردند (1922).

ملل متحد در سال 1947 قیمومیت فرانسه بالای مناطق شرقی و قیمومیت برتانیا بالای مناطق غربی توگو را به رسمیت شناخت. در آن زمان گانا مستعمره برتانیا بود. برتانیا مناطق غربی توگو را در سال 1956 با گانا که آنهم یک مستعمره آن بود، یکجا ساخت. در عین وقت فرانسه به قسمت شرقی توگو خودمختاری داد و به حزب آزادیخواه ملی توگو حق داده شد که میتواند در زنده گی سیاسی کشور فعال باشد. این حزب تحت رهبری سلوان اولیمپی Sylvan Olympi تاسیس شده و برای اتحاد و اتفاق توگو مبارزه میکرد. اولیمپی در سال 1958 بحیث نخست وزیر توگو انتخاب شد. پس از آن مردم توگو آزادی و استقلال کشور خود را در صدر مطالبات خود جا داده و مبارزات خود را منسجم تر ساختند و چون فرانسه نیز ضعیف شده بود و نمی توانست توگو را زیر فرمان خود نگهدارد، به این سبب روز 4 اپریل 1960 استقلال کامل توگو را به رسمیت شناخت. در همان سال نظام جمهوری در توگو بمیان آمد. نخست وزیر پیشین اولیمپی بحیث نخست رییس جمهور توگو سوگند وفاداری یاد کرد و این کشور بحیث عضو سازمان ملل متحد پذیرفته شد.

در سال 1963 اولیمپی مورد حمله ناگهانی قرار گرفت و نیکولاس گرونیتسکی Nicolas Grunitski از راه کودتا به ریاست جمهوری رسید. اولیمپی بسیار آرزو داشت که مانند قوام نکرومه رهبر آزادی خواهان گانا، اصلاحات را آغاز و اقتصاد توگو را در مسیر ترقی سوق دهد، در جریان کودتا کشته شد و برنامه های انکشافی عملی نگردید. در سال 1967 گناسینگبه ایادما Gnassingbe Eyadema رییس ارکان قوای مسلح توگو خود را از راه کودتا به کرسی ریاست جمهوری رساند. نظامیان قانون اساسی، احزاب سیاسی و مجلس نماینده گان را ملغی اعلان نموده و یک شورای نظامی بر سر کار آمد؛ اما دو سال پس در نتیجه فشار مردم مجبور شد که در برابر قانون سر تعظیم فرود آورد و آنرا محترم بشمارد. از سال 70 تا سال 1977 مخالفان این مرد مستبد سه بار از راه کودتا به او حمله کردند؛ اما هر سه بار ناکام شده و شکست خوردند.

در سال 1979 گناسینگبه برای 7 سال بحیث رییس جمهور توگو انتخاب شد. وی در سال 1986 در انتخابات ماه جنوری برای سومین بار به ریاست جمهوری رسید. در ماه اپریل 1991 در پایتخت و شهرهای بزرگ توگو مردم به جاده ها برآمده و برای کنار رفتن رییس جمهور راهپیمایی کردند. در جریان مظاهرات گسترده سی نفر به اثر گلوله باری پولیس کشته شدند. بدنبال این حادثه گناسینگبه وظیفه ریاست ارکان قوای مسلح را نیز به عهده گرفت، او میدانست که درین تظاهرات فعالان قوم (ایوه) قوم مخالف وی، دست دارند. درین میان رهبر قوم (ایوه) که رییس دفتر حقوق بشری توگو نیز بود و کوفیکو نام داشت، از سوی پولیس گناسینگبه اختطاف و حساسیت های قومی مشتعل شد که باعث ناامنی، منازعات و کشمکش داخلی درین کشور شد. در جریان این ناامنی ها، حدود 22000 نفر از توگو به گانا و ببنین فرار کرده و درین حالت ضربات سنگینی بر پیکر اقتصاد این کشور وارد گردید.

در پایان سال 1991 دو طرف متخاصم، رییس جمهور گناسینگبه عضو قوم کوچک کابیه و مخالفان وی کوفیکو و قوم ایوه، هر دو بخاطر رسیدن به اشتهی و مصالحه ملی وارد گفتگو شده و فیصله به عمل آمد که دموکراسی اعاده شده و همه به سوی انتخابات بروند. در ماه جون سال 1992 تالیوکوملای یکی از رهبران مخالفان ترور شد. کشتن وی باعث گسترش بحران سیاسی شد، انتخابات از سوی رییس جمهور معطل و مخالفان یک بار دگر طرفداران شان را برای اعتصاب ها و راهپیمایی های پیهم تحریک و تشویق کردند.

رییس جمهور گناسینگبه ماه اگست 1993 را برای برگزاری انتخابات تعیین کرد. درین انتخابات که با ترس همراه بود و تعداد کم مردم در آن شرکت کرد، گیناسینگبه 96.5% آرای اشتراک کننده گان را بدست آورد؛ اما مخالفان یک بار دگر به جاده ها ریخته و بخاطر انتخابات مملو از تخطی و تقلب مظاهرات صورت گرفت. رییس جمهور از یک حمله جان به سلامت برد و به اثر برخورد مسلحانه پولیس با مردم 67 نفر کشته شدند. در ماه جولای سال 1994 سیلاب در پایتخت سرازیر و 150000 نفر را بیخانمان ساخت. به اثر این باران ها و سیلاب ها 21000 نفر هلاک و خسارات سنگین مالی بالای توگو تحمیل گردید.

نخست وزیر کوجو در ماه اگست سال 1996 از کار برکنار شد و کواسی کلوتسه بجای او نشست. در ماه جنوری 1997 مخالفان سیاسی دولت توگو، به صورت عموم گرد هم آمده که در انتخابات آینده گیناسینگبه را شکست خواهند داد. در سال 1998 مجلس نماینده گان توگو گرفتاری خبرنگاران و تلاشی شب هنگام خانه های مردم را، به عنوان اعمال غیر قانونی محکوم کردند.

در انتخابات سال 1998 گناسینگبه با گرفتن 52% آرا برنده شد. مخالفان این نتایج را نپذیرفته و اعلام داشتند که انتخابات سراسر دروغ و فریب بود. درین انتخابات اولیمپو پسر ژیلکرسر اولیمپو رهبر استقلال توگو، با گناسینگبه رقابت میکرد. جوامع معدنی، احزاب سیاسی و تعداد زیاد مردم توگو، مخالفت شدید شان را با این انتخابات نشان دادند. در سال 2000 اجلاس سالانه کشورهای فرانسوی زبان افریقا، در توگو دایر گردید که برای دولت گناسینگبه یک پیروزی بحساب می آمد. در ماه اگست سال 2000 گابر اگیبومه کوجو بحیث نخست وزیر توگو تعیین شد.

در سال 2001 گناسینگبه میخواست که با آوردن بعضی تعدیلات در برای، چهارمین بار نیز خود را از راه انتخابات به ریاست جمهوری برساند؛ اما ناکام شد و قبول کرد که در انتخابات 2003 کاندیدا نخواهد بود.

گناسینگبه که در سال 1967 بقدرت رسیده بود، در ماه فبروری سال 2005 از دنیا رفت. قوای مسلح پسر او فاری گناسینگبه Faure Gnassingbe را بحیث رییس معرفی کرد. فاری پس از دو ماه در انتخابات کامیاب شد. این انتخابات نسبتاً شفاف طرف تایید ناظرین داخلی و خارجی قرار گرفت، و توگو را پس از چند سال انزوا با جامعه جهانی آشتی داد. توگو در سال 2012 عضویت غیردایمی شورای امنیت ملل متحد را بدست آورد.

فاری گناسینگبه در دو دوره قبلی ریاست جمهوری خود، آرام – آرام اصول و قواعد دموکراسی را احترام گذاشت و تغییراتی آورد که نظام سیاسی کشور را با ثبات تر ساخت. در سال 2019 نخستین انتخابات شوری های منطقوی صورت گرفت. تعدیلات 2019 قانون اساسی، کاندیدای چند دوره ریاست جمهوری را محدود ساخت، اما به فاری حق قایل شده بود، که بطور استثنایی برای دوره چهارم نیز کاندید شده میتواند.

بعضی توگویی ها اظهار تشویش مینمایند که کشور شان، از مدت پنجاه سال باینطرف در اختیار یک خانواده قرار داشته و هنوز با دموکراسی واقعی فاصله دارند.

قانون اساسی تعدیل شده به رییس جمهور فاری اجازه میدهد که حتی برای بار پنجم، برای احراز این پست کاندید شد. این قانون بتاریخ 6 می 2024 باز در یک همه پرسی کمی تعدیل گردیده است.

در انتخابات مورخ 3 می 2025 فاری شرکت نکرد و جین کواسی ساوی Jean Kovassi Savi با رای مردم بحیث رییس جمهور جدید حلف وفاداری یاد نمود.

روابط افغانستان با توگو: از کتاب (افغانستان و جهان – کشورهای آسیایی و افریقایی) منتشره سال 2004 ریاست مطالعات منطقوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان، چنین بر میاید که افغانستان و توگو هیچگاه روابط سیاسی نداشته اند.